ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Palkovské a soudkyň JUDr. Evy Placzkové a JUDr. Zuzany Ihnátové ve věci

žalobkyně: **CiAO di MT s.r.o.**, IČO 28624777
sídlem Elišky Krásnohorské 1298/4, 736 01 Havířov-Podlesí
zastoupená advokátem Mgr. Davidem Jůngerem
sídlem 28. října 438/219, 709 00 Ostrava - Mariánské Hory

proti
žalované: **Capsicum plus, s.r.o.**, IČO 26870711
sídlem Cihelní 1191/95, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava
zastoupená advokátem Mgr. Davidem Purmenským
sídlem 28. října 3117/61, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava

o částku 223.263 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 31. 5. 2023, č. j. 59 C 29/2020-196

takto:

I. V tom rozsahu, v jakém byla žalovaná zavázána zaplatit žalobkyni **úroky z prodlení** ve výši 8,5 % ročně z částky 223.263 Kč za dobu **od 12. 5. 2018 do 5. 7. 2018**, se rozsudek okresního soudu **v odstavci I.** výroku **ruší** a řízení se ve stejném rozsahu **zastavuje**.

II. Rozsudek okresního soudu se **ve zbývajícím rozsahu v odstavci I.** a **v odstavci II.** výroku **potvrzuje**.

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni k rukám jejího advokáta na náhradě nákladů odvolacího řízení částku **23.038 Kč** do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Pálinkásová.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni částku 223.263 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně od 12. 5. 2018 do zaplacení a na náhradě nákladů prvostupňového řízení k rukám advokáta žalobkyně částku 137.875,20 Kč, obě částky ve třídenní lhůtě od právní moci rozsudku.

2. Proti rozsudku podala **žalovaná** včasné odvolání, v němž okresnímu soudu vytýkala, že nepřihlédl ke všem tvrzeným skutečnostem, skutkový stav zjistil neúplně, vycházel z nesprávných skutkových zjištění a jeho rozhodnutí spočívá na vadném právním posouzení věci. Soud náležitě nevyhodnotil rozpory mezi výpověďmi svědkyně Tamary C., jednatelky žalobkyně Lucie N. a jednatele žalovaného Daniela R. Neprovedl žalovanou navržený výslech svědka Roberta M.-správce budovy, ačkoli svědek byl v místě havárie a také v místnosti s obleky osobně přítomen. Žalobkyně navrhla výslech Tamary C. v podání ze dne 19. 2. 2021 k jiným skutečnostem, aniž tvrdila, že dotyčná byla v místě havárie přítomna a podílela se na odstraňování jejích následků. V doplňujícím podání ze dne 24. 1. 2023 doručeném okresnímu soudu v reakci na jeho výzvu k doplnění skutkových tvrzení žalobkyně svědkyni nenavrhla a vůbec nezmínila, že se jmenovaná do skladu dne 14. 1. 2018 dostavila; soud o tom nemohl nic vědět. Ke skutečnostem zjištěným z nevěrohodné výpovědi svědkyně Tamary C. proto nelze přihlédnout. Tamara C. a Lucie N. jsou navíc vzájemně propojeny vztahem nadřízenosti a podřízenosti, neboť Lucie N. jako jednatelka žalobkyně byla v té době také provozní ředitelkou společnosti MAX TARA s.r.o. a Tamara C. je její manažerkou. Nadto si značně protiřečil obsah jejích výpovědí v části popisující, jak uvedeného dne obě ženy nakládaly s vodou nasáklými obleky a co vykonaly ve snaze zabránit rozšiřování škody. Dne 14. 1. 2018, kdy došlo k poškození části obleků vodou, věci ještě nebyly plesnivé. K jejich nevratnému poškození plísní muselo dojít teprve v době od 14. 1. do 26. 1. 2018, kdy věci prohlédl likvidátor České pojišťovny. Uvedeným způsobem byly poškozeny minimálně obleky, které byly z rozhodnutí Lucie N. nebo Tamary C. uloženy do krabic na zemi. Dosud nebylo objasněno, kdo určil kritéria, podle nichž byly věci rozděleny na ty, které lze či nelze zachránit. Část obleků byla tedy skladována do doby ohledání věcí likvidátorem nevhodně v krabicích na zemi, kde mohlo dojít k jejich dalšímu poškození a napadení plísní. Okresní soud naopak pominul výpověď jednatele žalované, že poškozené obleky byly věšeny přes obleky nepoškozené, čímž došlo ke škodě i na druhé z obou těchto skupin. Dále opomněl provést žalovanou navržený důkaz její fotodokumentací ke tvrzení, že žalobkyně s věcmi zasaženými unikající vodou nakládala nevhodně, když věšela poškozené obleky mezi obleky suché. Stejnou skutečnost bylo možno zjistit z foto – a videodokumentace České pojišťovny a pojišťovny Allianz, avšak ani tyto důkazní prostředky nebyly soudem použity. Již v prvostupňovém řízení žalovaná videozáznamem pořízeným v den likvidace poškozených obleků prokázala, že jejich počet byl nižší, než jak jej soudy obou stupňů stanovily, avšak také těmito důkazy se soud odmítl zabývat. Videozáznam přitom vyvrátil údaj o 180 ks poškozených obleků plynoucí ze zápisu likvidátora pojistné události, který nelze jen dogmaticky převzít. Pokud žalobkyně namítala, že žalovaná u jednání okresního soudu dne 29. 5. 2023 nepředložila všechna videa dokumentující likvidaci zboží, ačkoli je má k dispozici, měl si soud tyto údajně existující ostatní videozáznamy od žalobkyně vyžádat ke spolehlivému zjištění, že počet likvidovaných obleků odpovídá počtu obleků poškozených, což neučinil. Navíc bylo do krabic vloženo vedle obleků i jiné zboží. Žalovaná se domáhala změny napadeného rozsudku tak, že soud žalobu zamítne.

3. Žalobkyně ve vyjádření k odvolání navrhla rozsudek okresního soudu jako věcně správný potvrdit. Výslech svědkyně Tamary C. byl proveden podle dřívějšího návrhu žalobkyně. Usnesením okresního soudu ze dne 4. 1. 2023, č. j. 59 C 29/2020-152, lhůta ke koncentraci řízení nebyla určena, a bylo tedy namístě provést výslech svědkyně týkající se manipulace s obleky bezprostředně po havárii. Žalobní tvrzení ohledně zamezení vzniku škody na dalších oblecích byla prokázána výslechem jednatelky žalobkyně. Rozpory ve výpovědích jmenované svědkyně a jednatelky jsou

irelevantní. Z jejich výpovědí bylo spolehlivě prokázáno, že ihned po zjištění škodní události došlo k separaci vodou zasažených a nezasažených obleků. V prvé řadě bylo manipulováno se suchými obleky, následně s těmi poškozenými, jež byly uskladněny odděleně od obleků nepoškozených. Použití ust. § 2918 o. z. proto nepřichází v úvahu. Správce objektu rozhodl, že poškozené obleky po jejich oddělení od obleků nepoškozených mají zůstat na místě a být k dispozici pro likvidátora pojišťovny. Počet poškozených obleků (180 ks) byl konstatován již v předchozím usnesení krajského soudu jako prokázaná skutečnost, a je nadbytečné ji znovu prokazovat.

4. V průběhu odvolacího jednání dne 8. 4. 2024 vzala žalobkyně žalobu zpět ohledně **úroků z prodlení** ve výši 8,5 % ročně z částky 223.263 Kč za dobu **od 12. 5. 2018 do 5. 7. 2018.**

5. Krajský soud podle § 222a odst. 1 věta první před středníkem a § 222a odst. 2 věta první před středníkem o. s. ř. rozsudek okresního soudu ve stejném rozsahu **v odstavci I.** výroku **zrušil** a řízení v tomtéž rozsahu **zastavil**.

6. Podle **§ 2207 odst. 1 věta první o. z.** po dobu nájmu provádí běžnou údržbu věci **nájemce**, ledaže se k ní zavázal pronajímatel.

7. Podle **§ 2910 věta první o. z.** škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil.

8. Podle **§ 2911 o. z.** způsobí-li **škůdce** poškozenému škodu porušením zákonné povinnosti, **má se za to, že škodu zavinil z nedbalosti.**

9. Podle **§ 2951 odst. 1 o. z.** škoda se nahrazuje uvedením do předešlého stavu. **Není-li to dobře možné, anebo žádá-li to poškozený, hradí se škoda v penězích.**

10. Podle **§ 2952 věta první o. z.** hradí se **skutečná škoda** a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk).

11. Podle **§ 2969 odst. 1 o. z.** při určení výše škody na věci se vychází z její obvyklé ceny v době poškození a zohlední se, co poškozený musí k obnovení nebo nahrazení funkce věci účelně vynaložit.

12. Krajský soud souhlasil se všemi právně významnými skutkovými zjištěními okresního soudu uvedenými v odstavcích 8. – 33. odůvodnění napadeného rozsudku. Pro stručnost na ně v celém rozsahu odkazuje. Tam vyjmenované skutečnosti plynou z provedených důkazů a nebyl důvod na závěrech o nich cokoli měnit.

13. Pokud se lišily ve výpovědích jednotlivých fyzických osob údaje o výšce zatopení skladové místnosti č. 40 v 1. poschodí (tj. ve II. nadzemním podlaží) objektu na ul. xxx v xxx vodou unikající z prasklého vodovodního ventilu, nepřikládal krajský soud těmto rozdílům význam. Od škodné události totiž uplynulo několik let, a vyslýchaní mohou mít vzpomínky na onu skutečnost zkresleny či oslabeny. Navíc lze obecně připustit, že určit výši zatopení místnosti vodou bez měření, tedy odhadem, dotazem na několik osob může vést ke zjištění značně rozdílných údajů. Zmíněné marginální odlišnosti ve výpovědích svědků a zástupkyně žalobkyně proto neměly na hodnocení těchto důkazů negativní vliv.

14. Paní Tamara C. byla navržena jako svědkyně již v podání žalobkyně ze dne 19. 2. 2021. Okresní soud ji vyslechl po náležitém procesním poučení u jednání dne 29. 5. 2023. Po úvodním dotazu, zda jmenovaná ví něco o škodní události ve skladu žalobkyně dne 14. 1. 2018, spontánně vylíčila události související s havárií, jichž byla očitým svědkem. Z úvodní části její výpovědi jednoznačně plyne, že byla ve vytopeném skladu po zjištění havárie fyzicky přítomna jako první osoba, a není tu žádná procesní překážka, pro kterou by její výpověď neměla být použita. Drobné rozpory ve výpovědích této svědkyně a jednatelky žalobkyně jsou zanedbatelné a lze je rovněž přičíst plynutí času a s tím souvisejícímu zapomínání. Z výpovědi Daniela R. o způsobu separace vodou zasažených věcí rozhodné skutečnosti neplynou, neboť svědek sám upřesnil, že svou výpověď v této části opřel o to, co si myslí, tj. nikoli o to, co si vybavuje ze své paměti.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Pálinkásová.

15. Krajský soud vyslechl jako **svědka** pana **Roberta M.**, který pracuje ve funkci správce objektu společnosti Areál Kahan Ostrava, s.r.o. od roku 2005 do současnosti. K havárii v objektu došlo v neděli. Svědek se o ní dozvěděl telefonicky od vrátného. Na místo se dostavil se synem, který je zaměstnán u stejného zaměstnavatele rovněž jako správce objektu. Po jejich příjezdu již byly v daném místě přítomny některé osoby, neboť voda poškodila majetek několika firem. Svědek se synem pouze zjišťoval rozsah škod. Vzpomněl si, že ve skladu č. 40 ve II. nadzemním podlaží se skladují saka a společenské obleky vyšší kvality. Voda zde vzlínala do výšky 20 cm od podlahy, rozhodně jí nebylo po kolena. Nevzpomíná si, kdo byl ve skladu tehdy přítomen a o kolik osob se jednalo. Svědek pořizoval fotodokumentaci skladu pro pojišťovnu a vydal pokyn, aby to tam nechali na místě, že se bude fotit. Nějaké obleky ležely na podlaze, stály tam věšáky. Část obleků byla pověšena na věšácích a část jich ležela na zemi. Na podlaze se nacházely rovněž nějaké krabice. Jiné oděvy či věci tehdy svědek neviděl. Lidé přítomni v místnosti obleky přenášeli. Asi následujícího dne byla pojistná událost hlášena u pojišťovny. Při prvém ohledání zasaženého místa nebyly patrně pořizovány videozáznamy. Svědek vše dokumentoval pro pojišťovnu fotograficky. Nevzpomíná si, co konkrétně bylo na jeho fotografiích zachyceno.

16. Jiné dokumenty (zejména fotografie či videozáznamy) než ty, jež jsou ve spise zařazeny, účastníci soudu ani v odvolacím řízení nepředložili a krajskému soudu se je u pojišťovny (z jejího spisu vedeného o pojistné události) rovněž nepodařilo získat. Skutková zjištění vyjmenovaná v odstavci 7. usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 8. 2022, č. j. 11 Co 104/2022-149 (a z nich plynoucí dílčí právní závěry) hodnotil krajský soud již tehdy jako správná a ani nyní nedoznala změny. Z videonahrávek pořízených bezprostředně před likvidací poškozených obleků dne 20. 2. 2018, o nichž není jasné, zda dokumentují celý proces přípravy obleků určených k převozu za účelem jejich likvidace, rozhodující skutková zjištění neplynou. Významná je tak nadále skutečnost plynoucí ze zprávy likvidátora pojišťovny, že bylo poškozeno 180 pánských obleků. Výpověď jednatelky žalobkyně následně pouze potvrdila, že likvidátor pojišťovny poškozené obleky za její přítomnosti po jednotlivých kusech počítal. Žalovaná ostatně počet poškozených obleků u pojišťovny nezpochybňovala. Začala tak činit teprve poté, kdy bylo plnění pojišťovny ve prospěch žalobkyně omezeno co do výše vzhledem k limitu pojistného plnění a spoluúčasti žalované. K ceně obleku vyšší kvality (2.000 Kč) se krajský soud již dříve vyjádřil a svůj závěr nezměnil.

17. Ačkoli v rámci odvolacích námitek žalovaná okresnímu soudu vytýkala rovněž vadné právní posouzení věci, neupřesnila, jak konkrétně měl okresní soud v tomto ohledu pochybit.

18. Žalovaná porušila zákonnou povinnost stanovenu v § 2207 odst. 1 věta první o. z. provádět běžnou údržbu pronajaté věci. V příčinné souvislosti s porušením uvedené povinnosti vznikla žalobkyni škoda na věcech, za kterou žalovaná odpovídá podle § 2910 věta první a § 2911 o. z. Výši skutečné škody vyčíslil okresní soud správně podle pravidel stanovených v § 2952 věta první a § 2969 odst. 1 o. z. Cena 180 ks poškozených pánských obleků v hodnotě 2.000 Kč odpovídá částce 360.000 Kč a za likvidaci obleků žalobkyně zaplatila dalších 310 Kč. Souhrnně jí tak vznikla **škoda** v částce **360.310 Kč**. Společnost Allianz pojišťovna, a.s., zaplatila žalobkyni formou pojistného plnění z titulu výše popsané škodní události částku **137.047 Kč**. Rozdíl obou výše uvedených částek odpovídá částce žalované **(223.263 Kč).** K jejímu zaplacení byla žalovaná vyzvána kvalifikovanou formou podáním ze dne 25. 6. 2018. Byla proto povinna žalobkyni plnit v termínu do 5. 7. 2018 (podle § 1958 odst. 2 o. z.). Protože svůj dluh nesplnila, ocitla se počínaje dnem 6. 7. 2018 podle § 1970 o. z. a § 2 Nařízení vlády č. 351/2013 Sb. v prodlení. Ze stejného důvodu byla zavázána zaplatit žalobkyni vedle jistiny rovněž 8,5% úrok z prodlení ze žalované částky za dobu od 13. 5. 2018 do zaplacení.

19. Souhlasit je možno rovněž se závěrem, že nebyl důvod náhradu škody podle § 2918 o. z. snížit, stejně jako nebyly zjištěny důvody zvláštního zřetele hodné ke snížení dle § 2953 odst. 1 o. z.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Pálinkásová.

20. Krajský soud s těmito závěry rozsudek okresního soudu **ve zbývajícím rozsahu v odstavci I.** a **v odstavci II.** výroku podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný **potvrdil**, tedy včetně správného a náležitě odůvodněného nákladového výroku.

21. Podle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 3 o. s. ř. bylo rozhodnuto o povinnosti žalované zaplatit žalobkyni k rukám jejího advokáta na náhradě nákladů odvolacího řízení částku **23.038 Kč** ve třídenní lhůtě od právní moci rozsudku. Žalobkyně totiž neuspěla pouze v nepatrné části předmětu řízení, jestliže žalobu částečně vzala zpět. K odvolacím nákladům žalobkyně náleží odměna advokáta za dva úkony právní služby po 9.220 Kč, tj. 18.440 Kč (podle § 7 bod 6. vyhl. č. 177/1996 Sb., za sepis vyjádření k odvolání a za účast u odvolacího jednání), paušální náhrada za stejné dva úkony po 300 Kč, tj. 600 Kč, podle § 13 odst. 4 cit. vyhl., a 21% DPH ze součtu obou těchto položek, tj. z částky 19.040 Kč, která se rovná částce 3.998 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je dovolání přípustné** podle § 237 o. s. ř. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat podle § 239 o. s. ř. jen dovolací soud. Účastník může podat dovolání do 2 měsíců od doručení rozsudku odvolacího soudu u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, a to k Nejvyššímu soudu ČR v Brně.

Ostrava 8. dubna 2024

JUDr. Jana Palkovská v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Pálinkásová.